KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.07.2006
KOM(2006) 84 endelig

2006/0022 (CNS)

Forslag til

**RÅDETS FORORDNING**

**om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav**

(forelagt af Kommissionen)

## BEGRUNDELSE

Kommissionen har følgende formål med at foreslå at ændre forordning (EF) nr. 539/2001[1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005[2]:

– Som led i den regelmæssige gennemgang af forordning (EF) nr. 539/2001 skal det sikres, at den nuværende sammensætning af bilagene – der indeholder en liste over de lande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (bilag I), og en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (bilag II) – stemmer overens med kriterierne i 5. betragtning i forordningen, specielt med hensyn til kriterierne om illegal indvandring og den offentlige orden, og i den forbindelse skal en række tredjelande overføres fra det ene bilag til forordningen til det andet.

– De to bilag til forordningen skal suppleres, så de fuldt ud opfylder det mål, der følger af traktatens artikel 62, nr. 2), litra b), nr. i), nemlig at forordningen udtømmende skal fastlægge, om en tredjelandsstatsborger skal være i besiddelse af visum eller er fritaget for dette krav.

– Den ordning, som gælder for flygtninge og statsløse, skal tilpasses, så disse personer fortsat har mulighed for at blive fritaget for visumpligt, når de har bopæl i et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, men automatisk er fritaget for visumpligt, når de har bopæl i en medlemsstat.

– Der skal tilføjes et nyt tilfælde af fritagelse for visumpligt for indehavere af en tilladelse for mindre grænsetrafik.

– Der skal gives mulighed for fritagelse for visumpligt for medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO og Partnerskab for Fred.

– De kategorier af pas, som ikke er almindelige pas, skal præciseres.

De konstaterede tilfælde af manglende gensidighed med hensyn til visa indgår ikke i dette forslag til ændring af forordning (EF) nr. 539/2001. Disse tilfælde behandles i forbindelse med gensidighedsmekanismen, der er blevet ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005.

### 1. Gennemgang af bilagene til forordningen

#### 1.1. Overførsel af tredjelande fra det ene bilag til det andet

Det Europæiske Råd understregede på sit møde i Sevilla for første gang nødvendigheden af at gennemgå bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001. Den første gennemgang resulterede i forordning (EF) nr. 453/2003[3], som overførte Ecuador fra bilag II til bilag I. Kommissionen har indsamlet oplysninger med henblik på en ny gennemgang, specielt ved at henvende sig direkte til medlemsstaterne for at undersøge, om den nuværende sammensætning af bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001 stadig stemmer overens med forordningens kriterier. De oplysninger, som medlemsstaterne har indsendt som svar på Kommissionens anmodning, er blevet sammenholdt med andre oplysninger og statistikker, der er indsendt i forbindelse med

[1] EFT L 81 af 21.3.2001, s. 2.
[2] EUT L 141 af 4.6.2005, s. 3.
[3] EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10.

arbejdet i CIREFI. På grundlag af analysen af de forskellige data er Kommissionen nået frem til følgende konklusioner:

For det første viser de indsamlede oplysninger, at der er et intenst og vedvarende migrationspres fra Bolivia. Dette migrationspres giver sig bl.a. udslag i, at der i en række medlemsstater meldes om høje tal for afvisninger ved de ydre grænser og udvisninger. Man kan heller ikke se bort fra indvirkningen på den offentlige orden, da antallet af bolivianere, som frihedsberøves og dømmes for forhold vedrørende kriminalitet og illegal indvandring, også er stigende. Dertil kommer, at mange latinamerikanske statsborgere, der er underlagt visumpligt, forsøger at omgå denne pligt ved svigagtigt at skaffe sig bolivianske pas. Af disse grunde mener Kommissionen, at det i betragtning af kriterierne i 5. betragtning i forordning (EF) nr. 539/2001 er rimeligt at foreslå, at Bolivia overføres fra bilag II til bilag I.

For det andet har Kommissionen konstateret, at visumpligten for statsborgere fra visse tredjelande ikke støttes af statistikker eller andre oplysninger, som gør det muligt at fastslå, at de pågældende lande udgør en risiko i forhold til kriterierne i 5. betragtning i forordning (EF) nr. 539/2001 og specielt i forhold til illegal indvandring og den offentlige orden. Bibeholdelsen af visumpligten kan heller ikke begrundes med hensynet til den regionale sammenhæng eller EU's internationale forbindelser. Kommissionen har for øvrigt ikke kun set på bemærkningerne fra de stater, som anvender forordning (EF) nr. 539/2001. Den har også set på visumpolitikken i Irland, Det Forenede Kongerige og Schweiz og har draget en række nyttige konklusioner vedrørende kriterierne om illegal indvandring og den offentlige orden. Det foreslås derfor, at Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne overføres fra bilag I til bilag II. Denne ændring vil desuden gøre det muligt at løse de praktiske problemer, som på nuværende tidspunkt opstår, fordi der i det pågældende land enten ikke findes noget konsulatet for en medlemsstat (dette er tilfældet i fire af landene) eller kun findes et konsulat for én medlemsstat (dette er tilfældet i de to andre lande). Det er meningen, at indførelsen af visumfritagelse for statsborgerne fra disse lande skal ske parallelt og samtidig med ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med de pågældende lande, som skal sikre, at gensidighedsprincippet overholdes, og at alle medlemsstaternes statsborgere nyder godt af visumfritagelse.

### 1.2. Fastlæggelse af, hvilken visumordning der finder anvendelse på visse specifikke kategorier af tredjelandsstatsborgere

For det tredje har Kommissionen ønsket at sætte en stopper for en situation, som strider mod EF-traktatens artikel 62, nr. 2), litra b), nr. i), og mod forordning (EF) nr. 539/2001, der er vedtaget på grundlag af denne bestemmelse. Der er ingen tvivl om, at de pågældende lister over tredjelande skal være udtømmende og omfatte alle tredjelandsstatsborgere. Denne fortolkning følger af selve artiklens ordlyd og bekræftes desuden af udviklingen i den fælles visumpolitik, der begyndte med, at man blot indførte en liste over de tredjelande, hvis statsborgere var underlagt visumpligt. Man må imidlertid konstatere, at visse kategorier af personer, der ikke er unionsborgere, hverken er medtaget i bilag I eller i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001. Der er for det første tale om British Nationals (Overseas) og for det andet om personer, der i forskellig grad er "britiske", men ikke betragtes som statsborgere i Det Forenede Kongerige i fællesskabsrettens forstand[4]. Som reaktion på denne "mangel" i forordning (EF) nr. 539/2001 har medlemsstaterne indført forskellige løsninger; nogle har indført visumpligt for de pågældende, andre har fritaget dem for visumpligt. Kommissionens

[4] Se den seneste erklæring fra Det Forenede Kongerige fra 1983 (EFT C 23 af 28.1.1983, s. 1).

orienterende meddelelse om forordning (EF) nr. 539/2001[5] afspejler denne situation, der er i modstrid med den fuldstændige harmonisering, som fællesskabsretten kræver.

For at bringe denne utilfredsstillende situation til ophør foreslår Kommissionen, at disse kategorier af personer enten anbringes i bilag I eller i bilag II, så de to lister rent faktisk er udtømmende. Som grundlag for valget af, hvilken af listerne de skal anbringes i, har Kommissionen anvendt kriterierne i 5. betragtning i forordning (EF) nr. 539/2001.

Kommissionen foreslår, at British Nationals (Overseas) anbringes i bilag II. Hovedparten af disse personer, der har tilknytning til Hongkong, har også SAR Hongkong-pas og er dermed visumfritaget i medlemsstaterne. Som medlemsstaterne allerede flere gange har fastslået det under drøftelserne i arbejdsgrupperne i Rådet, er der intet, der tyder på, at de som British Nationals (Overseas) udgør en migrationsrisiko eller en risiko med hensyn til den offentlige orden. British Nationals (Overseas) har lov til at rejse tilbage til Hongkong. Endelig har deres pas, som udelukkende udstedes af de britiske myndigheder, gode sikkerhedsegenskaber. Af alle disse grunde er det helt rimeligt at fritage dem for visumpligt (som ni medlemsstater allerede gør, uden at det hidtil har voldt problemer). Artikel 5, stk. 2, i forslaget sigter mod at drage konsekvenserne heraf ved at tilføje British Nationals (Overseas) til bilag II i forordning (EF) nr. 539/2001. Det er dog nødvendigt at tilføje en specifik rubrik, fordi de ikke er statsborgere i et tredjeland og heller ikke ud fra det rejsedokument, som de er indehavere af, kan betragtes som statsborgere i Det Særlige Administrative Område Hongkong.

Omvendt foreslår Kommissionen, at British Overseas Territories Citizens (BOTC), British Overseas Citizens (BOC), British Subjects og British Protected Persons (BPP) anbringes i bilag I. Reglerne om britisk statsborgerskab er blevet ændret betydeligt ved British Territories Act 2002, som bl.a. har gjort det muligt for de fleste BOTC at blive britiske statsborgere og dermed unionsborgere. Med hensyn til de BOTC, som ikke er blevet britiske statsborgere, og BOC, British Subjects og BPP må disse personkategoriers tilknytning til Det Forenede Kongerige betragtes som begrænset i den forstand, at de ikke har opholdsret (right of abode), og at de er underlagt indvandringskontrol. Desuden er der en vis usikkerhed om deres eventuelle tilknytning til en anden stat og den præcise art af denne tilknytning. Af disse grunde mener Kommissionen, at der bør være visumpligt for disse kategorier af personer, da de udgør en risiko for illegal indvandring[6]. Ved artikel 5, stk. 1, medtages de i bilag I. Det er dog nødvendigt at tilføje en særlig rubrik, da de ikke er statsborgere i et tredjeland.

**2. Ordningen for indehavere af andre pas end almindelige pas**

Forordningens artikel 4, stk. 1, giver medlemsstaterne mulighed for at give visumfritagelse til "indehavere af diplomatpas, tjenestepas og andre officielle pas", mens bilag 2 i de fælles konsulære instrukser[7] henviser til "indehavere af diplomatpas, officielle pas og tjenestepas". Håndbogen over rejsedokumenter, som kan forsynes med visum[8], henviser til tre kategorier, nemlig diplomatpas, officielle pas og særlige pas. Forskellene i opdelingen på paskategorier i de forskellige instrumenter skaber uklarhed og kan medføre praktiske vanskeligheder ved anvendelsen af en given ordning (visumpligt eller –fritagelse) på de enkelte former for pas. For at rette op på denne situation og for at afklare spørgsmålet foreslår Kommissionen, at man

---

5 EUT C 68 af 21.3.2003, s. 11.

6 Det fremgår af ovennævnte meddelelse fra Kommissionen fra 2003, at de fleste af medlemsstaterne har indført visumpligt for BOTC.

7 Seneste udgave: dokument 12357/05, VISA 230 COMIX 586, af 27.9.2005.

8 Seneste udgave: dokument 11599/05, VISA 200 COMIX 527, af 29.7.2005.

anvender en mere præcis sondring mellem tre kategorier af pas ("diplomatpas, tjenestepas/officielle pas og særlige pas"). Det er formålet med artikel 1, stk. 2, i forslaget. Denne sondring skal selvfølgelig også anvendes i bilag 2 til de fælles konsulære instrukser og i håndbogen over rejsedokumenter. Der skal fremlægges forslag herom.

Kommissionen ønsker også at indføre en præcisering vedrørende den ordning, som anvendes på denne kategori af indehavere af særlige pas. Sådan som artikel 4, stk. 1, litra a), nu er formuleret, kunne man tro, at medlemsstaterne frit kan beslutte at fastsætte undtagelser fra visumpligten. Det er imidlertid ikke tilfældet, hvilket fremgår af artikel 1, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 789/2001 af 24. april 2001[9] om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger. Derfor tilføjes der ved artikel 1, stk. 2, i dette forslag en henvisning til procedurerne i forordning (EF) nr. 789/2001 i artikel 4, stk. 1, litra a).

## 3. Omdannelse af visse muligheder for, at medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra visumpligten, til harmoniserede tilfælde af fritagelse for visumpligten

På nuværende tidspunkt giver artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 539/2001 medlemsstaterne en række muligheder for at fastsætte undtagelser fra visumpligten. I lyset af kriterierne i 5. betragtning og specielt illegal indvandring og den offentlige orden er det rimeligt at fremme harmoniseringen ved at fastsætte, at to kategorier af personer, der har bopæl i en medlemsstat, automatisk har ret til visumfritagelse.

### 3.1. Konventionsflygtninge og statsløse

Ifølge artikel 3 i forordning (EF) nr. 539/2001 "kan konventionsflygtninge og statsløse fritages for visumpligt, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokumenter, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II". Udvidelsen af EU med ti nye medlemsstater den 1. maj 2004 havde den paradoksale virkning, at anvendelsesområdet for muligheden for visumfritagelse blev indskrænket, da forordningen ikke indeholder bestemmelser om visumfritagelse for konventionsflygtninge og statsløse med bopæl i en medlemsstat, der endnu ikke anvender Schengen-reglerne fuldt ud[10].

Kommissionen ønsker at rette op på denne utilfredsstillende situation, så meget mere som Europa-Parlamentet og Rådet udtrykkeligt har anmodet den om det i forbindelse med forhandlingerne vedrørende udkastet til forslag til forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser (Schengen-grænsekodeksen)[11]. I betragtning af kriterierne om illegal indvandring og den offentlige orden mener Kommissionen, at man kan gå videre end blot en mulighed for fritagelse. Den foreslår derfor, at der i artikel 1 i forordning (EF) nr. 539/2001 tilføjes en automatisk visumfritagelse for konventionsflygtninge og statsløse med bopæl i en medlemsstat. Denne fritagelse vil bl.a. gøre det muligt at løse problemet med "ikke-lettiske statsborgere", som endnu ikke kan nyde godt af ligestillingen af opholdstilladelser og visa, fordi Rådet endnu ikke har vedtaget den relevante afgørelse om fuld

---

9 EFT L 116 af 24.6.2001, s. 2.

10 I forbindelse med de tekniske tilpasninger af tiltrædelsesakten blev det logisk nok besluttet at lade henvisningen til de nye medlemsstater i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001 udgå.

11 Erklæring om indehavere af fremmedpas og pas tilhørende ikke-statsborgere: "Europa-Parlamentet og Rådet anmoder Kommissionen om at forelægge forslag inden for rammerne af revisionen af forordning (EF) nr. 539/2001 med henblik på at undtage indehavere af fremmedpas og pas tilhørende ikke-statsborgere fra visumpligten".

anvendelse af Schengen-reglerne på de nye medlemsstater. Samtidig fastholder artikel 1, stk. 2, i dette forslag muligheden for visumfritagelse for konventionsflygtninge og statsløse med bopæl i et tredjeland, der er opført i bilag II; denne mulighed anføres i forordningens artikel 4, stk. 2.

### 3.2. Skoleelever, der deltager i skolerejser

Artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 539/2001 giver mulighed for fritagelse for visumpligt for skoleelever, som har bopæl i et tredjeland på listen i bilag II, og som deltager i en skolerejse. Ligesom konventionsflygtninge og statsløse kan skoleelever, som har bopæl i en medlemsstat, der endnu ikke anvender Schengen-reglerne fuldt ud, ikke nyde godt af en visumfritagelse. For at mindske de administrative hindringer for tilrettelæggelsen af skolerejser inden for EU mest muligt foreslår Kommissionen, at der i artikel 1 i forordning (EF) nr. 539/2001 tilføjes en automatisk visumfritagelse for skoleelever, som har bopæl i en medlemsstat, og som deltager i organiserede skolerejser. Samtidig bibeholder artikel 1, stk. 2, i dette forslag muligheden i forordningens artikel 4, stk. 2, for visumfritagelse for skoleelever, som har bopæl i et tredjeland på listen i bilag II.

## 4. Tilføjelse af en ny visumfritagelse for personer, der rejser som led i mindre grænsetrafik

Kommissionen fremlagde den 22. februar 2005 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen og De Fælles Konsulære Instrukser[12]. Drøftelserne om dette forslag i Rådet viste, at det er nødvendigt at fastsætte, at der skal udstedes en særlig tilladelse for indbyggerne i grænseområderne, som gør det muligt for indehaveren, der er en tredjelandsstatsborger, som er underlagt visumpligt efter forordning (EF) nr. 539/2001, at rejse i grænseområdet uden visum. Kommissionen er villig til at følge denne fremgangsmåde, da den ikke berører hovedformålet med forordningen, nemlig at lette passagen af grænsen for bona fide-indbyggere i grænseområderne. Af en række grunde, som hænger sammen med retsgrundlaget, kan et sådant tilfælde af visumfritagelse ikke medtages i forordningen om mindre grænsetrafik, men skal tilføjes til artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 539/2001, der på nuværende tidspunkt ikke omfatter et sådant tilfælde. Det er formålet med artikel 1, stk. 1, i dette forslag.

Forordningen om mindre grænsetrafik, der stadig er under drøftelse, vil blive vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure. Hvis Rådet og Europa-Parlamentet ender med at vedtage en ordning, som ikke indeholder en kombination af visumfritagelse og muligheden for at rejse i grænseområdet med en særlig tilladelse for mindre grænsetrafik, vil Kommissionen være nødt til at ændre sit forslag.

## 5. Tilføjelse af en mulighed for fritagelse for visumpligt for medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO og Partnerskab for Fred

Den mulighed for, at medlemsstaterne kan fastsætte en undtagelse fra visumpligten, der findes i artikel 4, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 539/2001, vedrører kun ansatte i internationale organisationer. De medlemsstater, der anvender forordning (EF) nr. 539/2001 (med undtagelse af Østrig, Finland, Sverige, Cypern og Malta), har inden for rammerne af Den Nordatlantiske

[12] KOM(2005) 56 endelig.

Traktats Organisation (NATO) indgået forpligtelser vedrørende rejser for medlemmerne af de væbnede styrker. I artikel III i den overenskomst, som deltagerne i NATO-traktaten indgik i London den 19. juni 1951 vedrørende status for deres styrker, hedder det, at medlemmerne af styrkerne skal "være undtaget fra pas- og visumbestemmelser". Ifølge artikel III skal der dog forevises et personligt identitetskort eller en personlig eller fælles marchordre. Anvendelsesområdet for denne visumfritagelse er blevet udvidet ved den overenskomst, som deltagerne i NATO-traktaten og de øvrige deltagende stater i Partnerskab for Fred indgik i Bruxelles den 19. juni 1995 vedrørende status for deres styrker. I artikel I i denne overenskomst fastsættes det, at medmindre andet udtrykkeligt er bestemt, finder bestemmelserne i overenskomsten fra 1951 i princippet ligeledes anvendelse inden for rammerne af overenskomsten fra 1995. Overenskomsten fra 1995 omfatter ingen undtagelser fra ovennævnte artikel III i overenskomsten fra 1951.

Det følger således af bestemmelserne i overenskomsterne fra 1951 og 1995, at medlemmerne af de væbnede styrker i de stater, som deltager i overenskomsterne, kan rejse uden at være underlagt pas- og visumbestemmelserne. Denne fritagelse for visumpligt, som skal overholdes af de medlemsstater, der har undertegnet ovennævnte overenskomster, afspejles ikke i forordning (EF) nr. 539/2001, selv om den kan være til fordel for medlemmer af de væbnede styrker, som er statsborgere i de tredjelande, der er opført i bilag I til forordningen. Af hensyn til gennemsigtigheden og retssikkerheden bør forordning (EF) nr. 539/2001 derfor suppleres med en henvisning til den visumfritagelse, som følger af overenskomsterne inden for rammerne af NATO og Partnerskab for Fred. Det er formålet med den foreslåede tilføjelse i forordningens artikel 4, stk. 2.

2006/0022 (CNS)

Forslag til

# RÅDETS FORORDNING

## om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra b), nr. i),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[13],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[14], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Sammensætningen af listerne over tredjelande i bilag I og II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav[15], skal være i overensstemmelse med kriterierne i 5. betragtning til forordning (EF) nr. 539/2001. Det er nødvendigt at overføre en række tredjelande fra det ene bilag til det andet, specielt af hensyn til illegal indvandring og den offentlige orden.

(2) Bolivia skal overføres til bilag I. Datoen for indførelsen af visumpligt for bolivianske statsborgere skal give medlemsstaterne mulighed for at opsige deres bilaterale aftaler med Bolivia i tide og træffe alle de administrative og organisationsmæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at indføre den nævnte visumpligt.

(3) Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne skal overføres til bilag II.

Fritagelsen for visumpligt for statsborgere fra disse lande bør ikke træde i kraft, før der er indgået en bilateral visumfritagelsesaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og det pågældende land.

(4) De to bilag til forordning (EF) nr. 539/2001 skal være udtømmende. I hvert af bilagene skal der derfor tilføjes en rubrik, der gør det muligt at fastsætte den visumordning, som medlemsstaterne skal anvende på en række kategorier af personer, der hidtil har været

---

13 EUT C af , s. .
14 EUT C af , s. .
15 EFT L af , s..

underlagt visumpligt i visse medlemsstater og fritaget fra visumpligt i andre. Det er hensigtsmæssigt, at der i bilag I til forordningen tilføjes forskellige kategorier af britiske statsborgere, som ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige i fællesskabsrettens forstand, og at statsborgere med status som British Nationals (Overseas) tilføjes i bilag II.

(5) Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelser fra visumpligten for indehavere af visse andre pas end almindelige pas. Det er vigtigt at præcisere betegnelsen for disse særlige pas. Desuden er det nødvendigt i forordning (EF) nr. 539/2001 at henvise til de procedurer, der finder anvendelse, hvis disse undtagelser benyttes.

(6) Medlemsstaterne har mulighed for at visumfritage konventionsflygtninge og statsløse, der har bopæl i et tredjeland i bilag II, og skoleelever, der deltager i en skolerejse, og som har bopæl i et af disse lande. Der bør indføres en automatisk visumfritagelse for disse to kategorier af personer, når de har bopæl i en medlemsstat.

(7) Udviklingen i drøftelserne om indførelse af en ordning for mindre grænsetrafik gør det nødvendigt at indføre en ny fritagelse for visumpligt for indehavere af en tilladelse for mindre grænsetrafik.

(8) Ordningen for mulighederne for undtagelser fra visumpligten skal fuldt ud afspejle de faktiske forhold. Visse medlemsstater fritager statsborgere fra tredjelande i bilag I, der er medlemmer af de væbnede styrker og rejser inden for rammerne af Den Nordatlantiske Traktats Organisation eller Partnerskab for Fred, for visumpligt. Af retssikkerhedsmæssige årsager skal der i forordning (EF) nr. 539/2001 henvises til disse fritagelser, som er baseret på internationale forpligtelser, der ligger uden for fællesskabsrettens område.

(9) De successive ændringer i forordning (EF) nr. 539/2001 gør det nødvendigt at forbedre dens struktur og gøre den klarere gennem en omarbejdning, som skal foretages på et senere tidspunkt.

(10) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udbygning af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne[16], der falder ind under det område, som er omhandlet i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale[17].

(11) Det Forenede Kongerige og Irland er ikke bundet af forordning (EF) nr. 539/2001. De deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.

(12) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udbygning af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union og Det Europæiske Fællesskab har indgået med Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af

[16] EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
[17] EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

Schengen-reglerne[18], der falder ind under det område, som er omhandlet i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne[19] -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres som følger:

a) I stk. 1 indsættes følgende afsnit:

"Med forbehold af de forpligtelser, som følger af den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge, der blev undertegnet i Strasbourg den 20. april 1959, skal konventionsflygtninge og statsløse være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et tredjeland, der er opført på listen i bilag I."

b) I stk. 2 indsættes følgende afsnit:

"Desuden er følgende fritaget for visumpligt:

– statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, som er indehavere af en tilladelse for mindre grænsetrafik, der er udstedt af medlemsstaterne i henhold til forordning nr. …

– skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i en medlemsstat, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen

– konventionsflygtninge og statsløse, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af denne medlemsstat."

2) Artikel 4 ændres som følger:

a) Stk. 1, litra a), affattes således:

"a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas eller særlige pas i overensstemmelse med en af procedurerne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 789/2001".

---

[18] Rådsdokument 13054/044, tilgængeligt på http://register.consilium.eu.int.

[19] EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

b) Stk. 2 affattes således:

"2. En medlemsstat kan fritage følgende for visumpligt:

a) skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen

b) konventionsflygtninge og statsløse, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II

c) medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO eller Partnerskab for Fred og er indehavere af de identitetskort og marchordrer, som er omhandlet i overenskomsten mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktat vedrørende status for deres styrker af 19. juni 1951."

3) Bilag I ændres som følger:

a) Bolivia indsættes

b) Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne udgår

c) Der indsættes følgende punkt 3):

"3) BRITISKE STATSBORGERE, DER IKKE ER STATSBORGERE I DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND I FÆLLESSKABSRETTENS FORSTAND:

British Overseas Territories Citizens

British Overseas Citizens

British Subjects

British Protected Persons"

4) Bilag II ændres som følger:

a) Bolivia udgår

b) Følgende indsættes:

Antigua og Barbuda

Bahamas

Barbados

Mauritius

Saint Christopher og Nevis

Seychellerne

c) Der indsættes følgende punkt 3):

"3) BRITISKE STATSBORGERE, DER IKKE ER STATSBORGERE I DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND I FÆLLESSKABSRETTENS FORSTAND:

British Nationals (Overseas)".

*Artikel 2*

Medlemsstaterne indfører visumpligt for bolivianske statsborgere fra …

Medlemsstaterne indfører visumfritagelsen for statsborgere fra Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Christopher og Nevis og Seychellerne fra ikrafttrædelsesdatoen for en visumfritagelsesaftale, som Fællesskabet har indgået med det pågældende tredjeland.

*Artikel 3*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den […]

*På Rådets vegne*

*Formand*